

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.194 van 5 juli 2012
in de zaak A. 201.357/XII-6891**

In zake: Stephane KEERSMAEKERS
 woonplaats kiezend te 2220 Heist-Op-Den-Berg (Hallaar)
 Streepweg 4

tegen:

de PROVINCIE ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep ingesteld op 9 augustus 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 17 maart 2011 van de provinciegriffier van Antwerpen om de ongunstige evaluatie van Stephane Keersmaekers over de periode 2010 te bevestigen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudy Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 april 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoeker, is gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker wordt met ingang van 1 december 2007 bevorderd tot hoofdsuppoost bij het Zilvermuseum Sterckshof van de provincie Antwerpen.

Ten gevolge van de eindbeoordeling “gunstig met bemerkingen”, wordt de proeftijd met één jaar verlengd vanaf 1 december 2008.

Vanaf 1 december 2009 wordt verzoeker vast benoemd. De eraan voorafgaande gunstige eindbeoordeling van 24 november 2009 vermeldt onder meer:

“Aan de bemerkingen die bij zijn vorige evaluatie werden gemaakt [...] werd bijzondere aandacht besteed. Stephane was bereid om extra opleiding te volgen en zich door een extern coachingsbureau te laten begeleiden. Stephane pleegt ook regelmatig overleg met directeur en de administratieve medewerker verantwoordelijke voor personeelszaken, waardoor hij zijn positie als hoofdsuppoost versterkt heeft en beslissingen makkelijker naar de groep kan overbrengen. Op het vlak van communicatie heeft Stephane door opleiding al vooruitgang geboekt. Dit blijft wel een aandachtspunt. Stephane neemt meer initiatief (briefings, overleg, ...), maar komt in bepaalde omstandigheden nog onzeker over. Stephane is een harde werker die ten alle tijden bereid is tot extra prestaties.”

Op 19 januari 2011 wordt verzoeker ongunstig geëvalueerd over zijn prestaties in het jaar 2010. Het evaluatieverslag besluit:

“Zowel de mondelinge als schriftelijke communicatie blijft problematisch. Stephane mist de nodige daadkracht om zijn suppoostenteam te leiden en problemen tussen de schoonmaaksters aan te pakken. De planning van taken en personeelsbezetting verloopt niet efficiënt. Neemt te weinig eigen initiatief, zowel naar leidinggevende als naar zijn team toe. Ondanks het [coachingstraject] heeft Stephane voortdurend coaching nodig van de leidinggevende en/of van de adjunct-veiligheidsverantwoordelijke. Stephane is een zeer goede en gedreven medewerker. Om zijn competenties verder te ontwikkelen wordt hij aangesteld tot hoofdsuppoost van een kleiner team in het Zilverpaviljoen. Zijn rol als preventiemedewerker wordt zeer ter harte genomen.”

Na beroep van verzoeker sluit de evaluatiecommissie zich in haar advies van 1 maart 2011 “inhoudelijk aan bij de door de evaluator geformuleerde opmerkingen”, alhoewel wordt toegegeven dat het dossier “formeel” niet in orde is, mede “door het ontbreken van functionerings-gesprekken”.

Het advies van de evaluatiecommissie bijvallend, bevestigt op 17 maart 2011 de provinciegriffier van Antwerpen de ongunstige evaluatie. Dit is het bestreden besluit.

IV. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 58, § 3, van de rechtspositieregeling van het provinciebestuur van Antwerpen. Uit deze bepaling volgt dat er tijdens de evaluatieperiode van één jaar minstens één functioneringsgesprek moet plaatsvinden. Dit is niet gebeurd. De ongunstige evaluatie is dan ook een complete verrassing en hij heeft niet de kans gekregen zich te herpakken. Ook zijn er in verzoekers dossier geen nota's of opmerkingen terug te vinden over zijn functioneren tijdens het jaar 2010.

5. Verwerende partij betwist in de memorie van antwoord niet dat er geen functioneringsgesprek heeft plaatsgevonden, doch wijt dit aan de directeurswissel in het Zilvermuseum. De nieuwe directeur, die pas in dienst trad op 1 november 2010, voerde wel gesprekken met de vorige leidinggevende, het departementshoofd Cultuur, de veiligheidsverantwoordelijke van de musea en de HR accountmanager van de musea. Zij kon zich aldus een beeld vormen van het functioneren van verzoeker.

Het is voorts niet zo “dat het gebrekkig functioneren van betrokkene uit de lucht komt gevallen”: reeds uit de evaluaties van 2008 en 2009 blijkt dat hij inzake sommige competenties tekort schiet; zijn proeftijd werd daarvoor zelfs verlengd en in 2009 volgde hij een individueel coachingstraject, wat uitzonderlijk is en erop wijst dat er ernstige functioneringsproblemen zijn; bij zijn vaste benoeming werd nog opgemerkt dat de competentie leidinggeven een aandachtspunt blijft.

6. In de laatste memorie benadrukt verwerende partij dat verzoeker op de hoogte was van de nog steeds aanwezige gebreken in zijn leidinggevend gedrag. Hij verwijst immers zelf in zijn verhoor in het kader van de beroepsprocedure naar problemen of discussies met de schoonmaaksters. Bijgevolg had hij vanaf dan de tijd om zich aan te passen en kon zijn ongunstige evaluatie niet uit de lucht vallen.

Beoordeling

7. Het in het middel aangevoerde artikel 58, § 3, van de rechtspositieregeling van het provinciebestuur van Antwerpen luidt:

“Tijdens de jaarlijkse evaluatieperiode vindt er minstens 1 functioneringsgesprek plaats - bij voorkeur halverwege de evaluatieperiode. De evaluator kan steeds beslissen om in de loop van de periodieke cyclus meerdere functioneringsgesprekken te houden.”

8. Het is niet betwist dat bedoeld functioneringsgesprek ertoe strekt om het personeelslid feedback te geven met betrekking tot eventueel gemaakte afspraken en tot zijn tussentijds functioneren. Integendeel bevestigt

verwerende partij dat het een doel van het functioneringsgesprek is om het personeelslid te verwittigen “zodat deze bewust is van de problemen en tijdig kan ingrijpen”.

Dat de evaluatoren voldoende geïnformeerd waren om zich een goed beeld te vormen van het functioneren van verzoeker, doet in dit verband niet ter zake. Waar het om gaat is of verzoeker er -door een functioneringsgesprek- genoeg van verwittigd is geworden dat zijn functioneren tekortschoot en dat er voor hem aanleiding toe was om het bij te sturen.

9. Het blijkt niet dat dit het geval is geweest.

Zijn proeftijdbeoordeling over 2008 -gunstig met bemerkingen- is, na het volgen van een extra opleiding en het zich laten begeleiden door een extern coachingsbureau, uitgemond in een gunstige evaluatie over 2009 en in een vaste benoeming vanaf 1 december 2009. Voor zoveel verzoeker in die beoordeling over 2009 meekreeg dat zijn communicatie een aandachtspunt blijft, maakt verwerende partij niet aannemelijk dat zij in de loop van de daarop volgende evaluatieperiode verzoeker op enig moment, met een functioneringsgesprek of anderszins, heeft laten verstaan dat zijn aandacht en inspanningen op dat punt ondermaats bleven en moesten worden opgevoerd.

Als zodanig kunnen ook de “onderlinge problemen tussen schoonmaaksters” (adm. doss., stuk 3, pag. 2) niet geacht worden voor verzoeker het vereiste klare signaal geweest te zijn dat zijn eigen optreden problematisch was.

10. Het ontbreken van de elementaire feedback die een functioneringsgesprek verzoeker moest bezorgen, wordt door S. J., eerste evaluator en nieuwe directeur sedert november 2010, overigens rondit toegegeven. Tegenover de evaluatiecommissie betreurde zij dat haar voorganger niet explicieter was opgetreden, deelde zij mee niet te kunnen inschatten in welke mate de eerdere aandachtspunten werden opgevolgd, opperde zij dat mogelijk verzoekers goede inborst en grote inzetbereidheid een rol hadden gespeeld, en dat

een tussentijds functioneringsgesprek was gepland in de zomer van 2010, maar niet doorging.

Het gevolg was dat verzoeker met reden verklaarde, in zijn opmerkingen bij zijn ongunstige beoordeling van 19 januari 2011, verbaasd te zijn aangezien “tijdens de evaluatieperiode (jan. 2010 tot jan. 2011) op geen enkel ogenblik aangegeven werd door de leidinggevenden dat er vragen/opmerkingen waren bij mijn functioneren”.

Verzoeker kreeg hierdoor niet de impuls om, zoals nochtans het oogmerk van het voorgeschreven functioneringsgesprek is, zijn functioneren aan te passen. Dit klemmt des te meer omdat er vanwege de, bij herhaling ter sprake komende, positieve ingesteldheid en gedrevenheid van verzoeker juist te dezen geen redelijke twijfel over kan bestaan dat hij zulk een teken of aansporing in voorkomend geval ter harte zou hebben genomen, waardoor hij een ongunstige evaluatie kon hebben vermeden.

11. Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 17 maart 2011 van de provinciegriffier van Antwerpen om de ongunstige evaluatie van Stephane Keersmaekers over de periode 2010 te bevestigen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 juli 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest